אזלינן בתר לקולא וזה נכון ומוסכם ומכל מקום זה סמעם יותר לסניף לשאר הטעמים וכו' עד כאן לשונו מבואר דמיירי בפלוגתא דרבוותא ואמרי הוא דלא מסיב ליה ספק גמור לפסוק להקל כמידי דרבנן רק חזי לאילמרוסי לסניף לשאר טעמים אבל בפלוגתא שבש"ס אפשר שסובר שחשיב מסרון ידיעה לכל העולם וחשיב ספק שוב קבלתי מכתב מידידי הגאון מוהר"ר שלמה פריידעים מח"ם כרם חמד אבד"ק ליאדי יל"ו והראה לי מקום דברי הרדב"ז והף כי ברוך ה' אלי ההדיוט כבר מלאתי דברי הרדב"ז בנו"ל אעתיק דברי קדשו וזה לשונו בספרו הקדוש דברי חכמים סימן ס"ח דף מ"ז ע"ב כתב כת"ר הי"ו וז"ל ושו"ת הרדב"ז הנ"ל לא מלאתי כעת לראות וכו' עיין שם ואני מני מלאתי זה הרדב"ז בחלק רביעי סימן רל"ז ובחלק שלישי סימן תפ"ה ובשני המקומות האלו מפורש שם הרדב"ז בענין פלוגתא דרבוותא להשביע על טענת רבים וכו' עיין שם באריכות שהרדב"ז בעצמו מחלק שם בין מיקו דגמרא הוי לקולא ובפלוגתא דרבוותא הוי ספק מסרון ידיעה עיין שם עד כאן דבריו יל"ו:

ועל מה שהקשיתי בנדפס (שם בד"ה ויש לתמוה) על הרבנים שנראה מדבריהם דנקטי דאף מסרון ידיעה לכל העולם לא מסיב ספק מדאמרינן בשבת ד' ל"ד בין השמשות ספקא הוא וספקא דרבנן לקולא כתב על זה ידידי הגאון אברהם בכהן אבד"ק אחרסאן יל"ו וזה לשונו ולענ"ד דעתי לא קשה דהא דאמרינן שם ספקא לקולא אף על גב דהוי מסרון ידיעה לכל העולם מחמת שיש לבין השמשות חזקת היום ואמרינן שודאי יום ולכך אמרינן לקולא וכזה אני אומר תמיד מה דאיתא שם ספק תשיכה ספק אינו תשיכה מדוע אני בכפילה דספק תשיכה קאי על ערב שבת מחמת חזקת היום וספק אינו תשיכה קאי על שבת מחמת חזקת היום ואיתי שגם המלא הרועים שעל הש"ס לומד כן ועיין בבריאות י"ז ע"ב בתוספות ד"ה מדסיפא ומנן אברהם סימן שמ"ב אבל לעולם היכא דליכא חזקת היום אז מסרון ידיעה לכל העולם לתומרא וכזה יהי' מתורץ מה שהקשו הרשב"א והריטב"א על רש"י מה שרש"י לומר לא ועדיין היינו מירוכי מתומין הלא אסור בין השמשות וז"ל הרשב"א שם ל"ד בד"ה אמרו לו שנים וכו' ועד כאן לא מכשרי רבי יוסי ור"ש אלא כגון תרומה וכו' דהעמיד תרומה על חזקתה וכו' אבל הכא עירובו בין השמשות דספיקא הוא וליכא חזקה לא וכו' ורש"י ז"ל שפרשה בע"ת לא מחוור עד כאן וכן כתב הריטב"א אבל אם נימא דרש"י אית ליה דבין השמשות אית ליה חזקת היום אתי שפיר והוי חזקה דבין השמשות כמו חזקה דתרומה אך לכאורה יש להעיר דאם כן מדוע קונה הראשון הלא חזקת היום ובודאי נאכל היום ויש להרן על דרך התירוד דזה נופא ספק דרבנן אם יש חזקה דלשיטת האלפסי והרשב"א והריטב"א אין חזקת היום (מלד דעשו להשמנים) ולשיטת רש"י יש (דעבשיו יום) ואם כן קונה מלד ספק הנ"ל (אמר תלמידו אף אי ליכא חזקת היום הוי ספק מחסרון ידיעה):

אך באמת יל"ל דבאמת יש סתירה לכאורה על הא דמשני דספיקא דרבנן לקולא מעירובין ט"ו דהתם משמע דבדבר דמיחזי כחוכא ואיטלולא לא אמרינן סדר"ן לקולא אך באמת יש ג' ספיקות בין השמשות ועיין שם בשבת ל"ד ע"ב ברש"י ד"ה מן היום ומן הלילה וכו' וזה לשונו הרי שלש ספיקות וכו' ואם כן יש לומר דקודם שאל בשני ואז היה עדיין בין השמשות ואמרו לו שקנה ואחר כך שאל הראשון ואז היה בלילה ואזל חזקת היום דבאמת יל"ל דאם באמת דרש"י סוכר דלעולם יש לבין השמשות חזקת היום א"כ אין במליאות ספק בין השמשות דלעולם יש חזקת היום והאיך יפרכם המשנה דשבת מינוק נימול לשמנה לע' וכו' מדוע לא אמרינן שודאי יום הוא אך אם כא לשאול מתי נימול סתינוק בשבת ואז אזיל חזקת היום וכן שם בבריאות לענין אשם תלוי אבל כשבא לשאול על עירובו בין השמשות אז יש לו חזקת היום ועיין במגן אברהם סימן שע"ב וכנוב"ק יורה דעה סימן ס"ה (בד"ה ובעירובין) ובתוספות בילה י"ח ע"א ד"ה איכא ויש להאריך ובמידושי אתרכתי וכאן באתי רק להעיר דיש לפרק קושיות כאר"ה:

שוב מלאתי את שאהבה נפשי בתוספות מדשים אשר סביב של המשניות שבתב של המשנה ספק תשיכה ספק אינו תשיכה וזה לשונו ולי המנים נראה דכונתו לשני בין השמשות מולאי שבת וערב שבת דשל מולאי שבת חמיר דאוקי היום אחזקתיה כמו שבתבו הפוסקים לענ"ד אמה לא מלאתי כתוב היכן כתבו הפוסקים ואם נאמר כמו שבתבתי הלא רש"י הוא מהפוסקים הנ"ל דאי"ל אוקי היום אחזקתיה וכמ"ש לעיל ול"ע:

כלל ג"ן) **סעודת** הבראה אם היא מדאוריתא עיין סנהדרין ס"ג ע"א מנין שאין מברין מברני על ברוני בית דין שנאמר לא תאכלו על הדם מכלל דלשאר אדם מדאוריתא ואף דאיתא הו דאסור לאכול מבהמה קודם שמלא נפשה ודעת רש"י חולין קכ"ח ע"א דהוא אסמכתא ומו איתא אמר מנין לסנהדרין שהרגו וכו' תלמוד לומר לא תאכלו על הדם וכתב הריטב"א דאינו אלא מדרבנן כמו שכתב הרב חגא וחסדא בחלק ראשון דף ל"ז ע"ד בבר כתב שם דמהש"ס והר"מ פרק י"ג דסנהדרין מוכח דהוי דאוריתא ואף דלפי עניות דעתי אין הכרח מהש"ס והרי רש"י חולין הנ"ל כתב בפירוש דהוא אסמכתא וגם מדברי הרמב"ם אין הכרח אלא מדכתב אין לוקין עליהם יש במשמע דאיסורא דאוריתא מיהא איכא ומיהו אין זה פשוט עיין מה שרשמתי במערכת האל"ף כלל ל"ח. מכל מקום מדברי הרמב"ם בספר המלות בשורש ט' מבואר דכל אלו הדרשות הם מדאוריתא וכן מתבאר מהרמב"ם בתחורו פרק ז' מהלכות שחיטה דאסור לאכול מבהמה קודם שמלא נפשה הוא מדאוריתא עיין להרב לחם משנה שם ואם כן שמעינן דסעודת הבראה מדאוריתא היא ומזה היה לו להרב חגא וחסדא לתוכיח דלא כהריטב"א ממה שכתב בספר המלות הנ"ל ולפי הבראה נעלם מעיני המר ומכל מקום סברת הריטב"א לא נפלאת היא דמלבד דלרש"י הנ"ל מצינו אם כן דאיכא אתם מידי דלאו דאוריתא אלא אסמכתא אף גם להרמב"ן נראה דלריך לומר כן דהא מכלל הדברים הלמדין מלא תאכלו על הדם הוא מה שאמרו בברכות יו"ד ע"ב והביאו הר"מ בספר המלות שם אסור לאכול קודם שיתפלל ולהרמב"ן דעיקר תפלה מדרבנן ממילא דאיסור אכילה נמי היא מדרבנן ואם כן גם סעודת הבראה יכול להיות כן ולריך תיפוש ועיין לעיל במערכת האל"ף כלל נש"ם ויתכן גם כן לומר דהש"ם דסנהדרין תרשות קאי כלומר דלהרוני בית דין אין רשאין להברות מכלל דלשאר אדם רשאין להברות ולא שתייבים מדאוריתא להברות וזה דוחק:

כלל ד"ן) **סעודת** ברית מילה בזמנה היא מנוה מדאוריתא כן כתב הרב אור נעלם בסי' ט' ורמיה ממה שאמרו בגדה ל"א אלא יהיו אביו ואמו עצבים וכו' ועיין מה שכתב על דבריו הרב שערי תשובה בסי' תקכ"א סוף אות ל"ג ועיין בשפתי כהן יורה דעה סי' של"ד סעיף קטן ב' מה שכתב בשם רבינו הרוקח ומשמע דכונתו דאין עושים סעודה כלל ועיין שם בהגהות יד שאול ואי סעודה זו מדאוריתא קשה לבעלה מפני האיבול ועיין להרב נחמד למראה בחלק שני ד' זכ"ר ע"א והלאם לענין סעודה שהיו עושים בעיבור החדש אם היא מדאוריתא ואי מוסר לנות עליה ברבים קלולה דהוא מחלוקת הפוסקים:

סעודת פדיון הבן בסיומי בעיר הקדש ירושלים ת"ו בשנת תרע"ן הזמינו אותי על פדיון הבן ולא הלכתי ואמרו לי שיש בספרים דסעודת פדיון היא העולה במקום פ"ד העניות ואני לא שייתי יודע דבר זה שוב ראיתי בספר שו"ת הד"ר בסי' ע"ל ד' ס"ה סוף ע"א שבתב שבעולם אומרים שסעודת פדיון הבן שומד במקום פ"ר העניתים כמנין אחש"ע כמו שמתבנים בימי הטובבי"ם עד כאן לשונו וגראה שאין מקור לדבר הזה רק שיתה נאה בפי הבריות:

ולענין הסעודה שעושים בלילה שלפני המילה הרב שאתי תשובה ביורה דעה סי' רי"ז סעיף קטן ט"ו כתב בשם

הדפסה בריזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה